

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 591/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босилковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Драгане Маринковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Куљак адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа „Намтеум“ у ликвидацији из Прокупља, којег заступа Градско правобранилаштво Града Прокупља, ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2333/2024 од 22.08.2024. године, у седници одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2333/2024 од 22.08.2024. године, става првог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2333/2024 од 22.08.2024. године, става првог изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2333/2024 од 22.08.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Прокупљу П1 301/21 од 26.04.2024. године у делу првог става изреке којим је одбијен тужбени захтев за исплату мање исплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора у периоду од 01.10.2018. године до 31.12.2020. године, и у том делу је жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, иста пресуда је укинута у преосталом делу првог става изреке којим је обавезан тужени да на име солидарне помоћи исплати тужиоцу износ од 41.800,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2021. године и другом ставу изреке којим је обавезан тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 95.640,00 динара, и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става првог изреке, тужилац је због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Према тој одредби (став први), посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато наводи ревидента о недостацима због којих се побијана пресуда не може испитати, којима се указује на учињену битни повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, и погрешну примену члана 8. тог закона нису разматрани приликом оцене дозвољености и основаности тужиочеве посебне ревизије.

Посебна ревизија је дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

У овом спору, по оцени Врховног суда, нема правних питања од општег интереса или правних питања која су од интереса за остварење равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде које би, због другачијег пресуђења у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, оправдавале потребу да се о посебној ревизији тужиоца одлучује ради уједначавања судске праксе.

Не постоји ни потреба за новим тумачењем члана 66. став 1. Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије („Службени гласник Републике Србије“ број 27/15 ... 5/18) јер означеном одредбом није предвиђено да се као основица за обрачун регреса узима просечна исплаћена месечна зарада, већ просечна исплаћена зарада по запосленом у Републици Србији за претходну годину према последњем објављеном податку републичког органа надлежног за статистику.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у спору о новчаном потраживању из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП - према вредности предмета спора побијеног дела, као у другим имовинско-правним споровима. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је нижа од вредности која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић